

RETTENS KENDELSE (Syvende Udvidede Afdeling)

21. september 2011 *

I sag T-1/10,

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), Bruxelles (Belgien),

SNF SAS, Andrézieux-Bouthéon (Frankrig),

først ved advokat K. Van Maldegem, solicitor P. Sellar og advokat R. Cana, derefter ved K. Van Maldegem og R. Cana,

sagsøgere,

mod

Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) ved M. Heikkila og W. Broere, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Stuyck,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

støttet af:

Kongeriget Nederlandene ved C. Wissels, J. Langer, Y. de Vries og M. de Ree, som befuldmægtigede,

og af

Europa-Kommissionen først ved P. Oliver og G. Wilms, dernæst ved P. Oliver og E. Manhaeve, som befuldmægtigede,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af afgørelse truffet af ECHA i henhold til artikel 59 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1, og berigtigelse i EUT 2007 L 136, s. 3), hvorved acrylamid (EF-nr. 201-173-7) blev identificeret som et stof, der opfylder kriterierne i forordningens artikel 57,

har

RET TEN (Syvende Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Dittrich (refererende dommer), og dommerne F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białicka, M. Prek og J. Schwarcz,

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

Kendelse

Sagens baggrund

- 1 Den første sagsøger, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), er en europæisk økonomisk firmagrube med hjemsted i Belgien. Den repræsenterer producenter og/eller importører af polyelektrolytter, polyacrylamid og/eller andre polymerer, der indeholder acrylamid. De selskaber, som er medlem af denne firmagrube, er samtidig brugere af acrylamid og producenter og/eller importører af alcrylamid eller polyacrylamid. Alle producenter af acrylamid i Den Europæiske Union er medlemmer af firmagruppen.
- 2 Den anden sagsøger, SNF SAS, er et selskab, som er medlem af firmagruppen. Selskabets hovedvirksomhed er fremstilling af acrylamid og polyacrylamid, som det sælger direkte til sine kunder. Selskabet råder over produktionsanlæg i Frankrig, De Forenede Stater, Kina og Sydkorea.

- 3 Polyelektrolytter består af vandopløselige, syntetiske, organiske polymerer, som fremstilles af forskellige monomerer, herunder acrylamid. De anvendes f.eks. til rensning af drikkevand, behandling af spildevand, fremstilling af papir og udvinding af ædle mineraler.

- 4 Polyacrylamid er en polymer, som fremstilles gennem polymerisering af monomeren acrylamid, og som for det meste anvendes til spildevandsbehandling, til papirforarbejdning, i mine- og olieindustrien, i landbruget, som tilsætningsstoffer i tekstiler, i kosmetiske produkter og kropsplejemidler.

- 5 Den 25. august 2009 sendte Kongeriget Nederlandene Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) et dossier, som det havde udarbejdet vedrørende identifikation af acrylamid som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1, og berigtigelse i EUT 2007 L 136, s. 3), senere ændret ved bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF (EUT L 353, s. 1), med henvisning til klassificeringen af acrylamid som kræftfremkaldende i kategori 2 og mutagent i kategori 2 i bilag VI, del 3, til forordning nr. 1272/2008. Den 31. august 2009 offentliggjorde ECHA på sin hjemmeside en meddelelse, hvori de berørte parter blev opfordret til at kommentere det dossier, der var udfærdiget for acrylamid. ECHA opfordrede samme dag de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater til at kommentere dossieret.

- 6 Efter at have modtaget kommentarer til det omhandlede dossier, fra bl.a. den første sagsøger, og Kongeriget Nederlandenes svar på disse kommentarer, videresendte ECHA dossieret til sit Medlemsstatsudvalg, der den 27. november 2009 opnåede enstemmighed om identifikationen af acrylamid som et særligt problematisk stof med henvisning til, at acrylamid opfylder kriterierne i artikel 57, litra a) og b), i forordning nr. 1907/2006.

- 7 Den 7. december 2009 udsendte ECHA en pressemeddelelse, hvori det meddelte dels, at Medlemsstatsudvalget enstemmigt var nået til enighed om at identificere acrylamid og 14 andre stoffer som særligt problematiske stoffer med henvisning til, at stofferne opfylder kriterierne i artikel 57 i forordning nr. 1907/2006, dels at listen over stoffer, der var identificeret med henblik på senere at blive optaget i bilag XIV til forordning nr. 1907/2006 (herefter »kandidatlisten«), formelt ville blive opdateret i januar 2010. Den 22. december 2009 traf direktøren for ECHA afgørelse ED/68/2009 — som skulle træde i kraft den 13. januar 2010 — om at optage disse 15 stoffer på kandidatlisten den 13. januar 2010.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 8 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 4. januar 2010 anlagde sagsøgerne sag med påstand om annullation af ECHA's afgørelse, hvorefter acrylamid i henhold til artikel 59 i forordning nr. 1907/2006 identificeres som et særligt problematisk stof, der opfylder kriterierne i forordningens artikel 57 (herefter »den anfægtede afgørelse«).

- 9 Ved et særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 5. januar 2010 indgav den anden sagsøger begæring om foreløbige forholdsregler, nærmere bestemt med påstand om, at Rettens præsident udsatte gennemførelsen af den anfægtede afgørelse.

- 10 Ved kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. januar 2010 blev gennemførelsen af den anfægtede afgørelse udsat indtil afsigelsen af den endelige afgørelse i sagen om foreløbige forholdsregler. Direktøren for ECHA udsatte dernæst i henhold til kendelsen optagelsen af acrylamid på kandidatlisten.
- 11 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 17. marts 2010 fremsatte ECHA i medfør af artikel 114, stk. 1, i Rettens procesreglement en formalitetsindsigelse.
- 12 Ved kendelse afsagt af Rettens præsident 26. marts 2010, PPG og SNF mod ECHA (sag T-1/10R, ikke trykt i Samling af Afgørelser), blev den anden sagsøgers begæring om foreløbige forholdsregler ikke taget til følge, og afgørelsen om sagens omkostninger blev udsat.
- 13 Efter kendelsens afsigelse offentliggjorde ECHA den 30. marts 2010 kandidatlisten, hvorpå acrylamid var optaget.
- 14 Ved skrivelser registreret på Rettens Justitskontor den 19. og 20. april 2010 anmodede Europa-Kommissionen og Kongeriget Nederlandene Retten om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for ECHA's påstande. Disse begæringer blev efter høring af sagens parter taget til følge ved kendelse af 8. juni 2010 afsagt af formanden for Rettens Ottende Afdeling.
- 15 Den 4. maj 2010 fremsatte sagsøgerne bemærkninger til formalitetsindsigelsen.
- 16 Ved processkrifter indleveret den 17. og 25. maj 2010 fremsatte sagsøgerne en anmodning om fortrolig behandling af deres svarskrifter i forhold til intervenienterne. Denne anmodning er ikke blevet bestridt.

17 Kommissionen og Kongeriget Nederlandene indgav den 3. og 5. august 2010 deres interventionsindlæg, som var begrænset til formalitetsindsigelsen. Ved indlæg indleveret til Rettens Justitskontor den 1. og 4. oktober 2010 fremsatte sagens parter bemærkninger til disse indlæg.

18 Da sammensætningen af Rettens afdelinger blev ændret, blev den refererende dommer tilknyttet Syvende Afdeling, som derfor er blevet tildelt den foreliggende sag. Ved afgørelse af 30. marts 2011 henviste Retten sagen til Syvende Udvidede Afdeling i henhold til procesreglementets artikel 51, stk. 1.

19 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at sagen kan antages til realitetsbehandling, og at den er begrundet.

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Der træffes sådanne øvrige foranstaltninger, som Retten finder nødvendige.

20 I formalitetsindsigelsen har ECHA nedlagt følgende påstande:

— Sagen afvises.

— Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

- 21 Sagsøgerne har i deres bemærkninger til formalitetsindsigelsen nedlagt påstand om, at formalitetsindsigelsen forkastes.
- 22 Kommissionen har nedlagt påstand om, at sagen afvises.
- 23 Kongeriget Nederlandene har nedlagt påstand om, at sagen afvises, og at sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

- 24 I henhold til procesreglementets artikel 114, stk. 1 og 4, kan Retten, såfremt en part fremsætter begæring herom, tage stilling til, om sagen bør afvises, uden at indlede behandlingen af sagens realitet. Ifølge artikel 114, stk. 3, forhandles der mundtligt om begæringen, medmindre Retten bestemmer andet. Retten finder den foreliggende sag tilstrækkeligt oplyst af sagens retsakter og bestemmer, at det er ufornuddent at indlede den mundtlige forhandling.
- 25 ECHA har til støtte for sine påstande fremført tre formalitetsindsigelser vedrørende arten af den anfægtede afgørelse, det forhold, at sagsøgerne ikke er umiddelbart berørt, og at den anfægtede afgørelse ikke vedrører sagsøgerne individuelt, idet den ikke udgør en regelfastsættende retsakt som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF.
- 26 Kommissionen har støttet ECHA's argumentation for så vidt angår arten af den anfægtede afgørelse og det forhold, at sagsøgerne ikke er umiddelbart berørt. Den har også gjort gældende, at stævningen ikke opfylder kravene i procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), idet den er uklar.

- 27 Kongeriget Nederlandene støtter samtlige de afvisningsgrunde, som ECHA har fremført.

Om overholdelsen af kravene i procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c)

- 28 Kommissionen har gjort gældende, at stævningen er uklar og ikke opfylder kravene i procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c). Sagsøgerne, som i stævningen har nedlagt påstand om annullation af ECHA's afgørelse af 7. december 2009, hvorefter acrylamid identificeres som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i forordning nr. 1907/2006, har nemlig ikke identificeret den anfægtede afgørelse i tilstrækkeligt omfang. Ifølge Kommissionen udgjorde den retsakt, som blev nævnt i ECHA's pressemeddelelse af 7. december 2009, ikke den afgørelse, hvorved ECHA identificerede acrylamid, men derimod et skridt, som Medlemsstatsudvalget fortog i den procedure, som førte til ECHA's identifikation.
- 29 Det er korrekt, at ECHA ikke har nedlagt denne afvisningspåstand. Kommissionen kan som intervenient ikke nedlægge en afvisningspåstand, som ikke er blevet nedlagt af den part, som den støtter (jf. i denne retning Rettens dom af 17.6.1998, sag T-174/95, Svenska Journalistförbunde mod Rådet, Sml. II, s.2289, præmis 77 og 78).
- 30 Eftersom betingelserne for realitetsbehandling af en sag og de deri fremsatte anbringender udgør ufravigelige procesforudsætninger, tilkommer det imidlertid Retten at undersøge dem ex officio i overensstemmelse med procesreglementets artikel 113 (jf. i denne retning Rettens dom af 9.9.2009, sag T-437/05, Brink's Security Luxembourg mod Kommissionen, Sml. II, s. 3233, præmis 54, og af 9.9.2010, sag T-63/06, Evropaiki Dynamiki mod EONN, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).

- 31 I henhold til artikel 21, stk. 1, i statuten for Domstolen, der i overensstemmelse med samme statuts artikel 53, stk. 1, finder anvendelse på retsforhandlinger ved Retten, og artikel 44, stk. 1, litra c), i Rettens procesreglement skal stævningen indeholde en angivelse af søgsmålets genstand. Denne angivelse skal være tilstrækkelig klar og præcis til, at sagsøgte kan tilrettelægge sit forsvar, og til, at Retten i givet fald på det foreliggende grundlag kan tage stilling til sagen (Rettens dom af 18.9.1996, sag T-387/94, Asia Motor France m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 961, præmis 106, samt Rettens kendelse af 14.12.2005, sag T-369/03, Arizona Chemical m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 5839, præmis 120, og af 8.2.2010, sag T-481/08, Alisei mod Kommissionen, Sml. II, s. 117, præmis 89).
- 32 I den foreliggende sag opfylder stævningen kravet vedrørende sagens genstand. Sagsøgerne har nemlig nedlagt påstand om annullation af ECHA's afgørelse, hvorefter acrylamid i henhold artikel 59 i forordning nr. 1907/2006 identificeres som et stof, der opfylder kriterierne i forordningens artikel 57. Sagsøgerne har dernæst præciseret, at som følge af denne afgørelse, som ifølge sagsøgerne er vedtaget af Medlemsstatsudvalget, dvs. et organ under ECHA, den 7. december 2009, og som de fik meddelelse om samme dag via ECHA's pressemeddelelse, skulle dette stof optages på den kandidatliste, der blev offentliggjort på ECHA's hjemmeside i januar 2010.
- 33 Det er korrekt, at Medlemsstatsudvalget blev enstemmigt enige om identifikationen af acrylamid som et særligt problematisk stof, som opfylder kriterierne i artikel 57 i forordning nr. 1907/2006 den 27. november 2009 og ikke den 7. december 2009. Eftersom ECHA's pressemeddelelse af 7. december 2009 angav, at Medlemsstatsudvalget havde identificeret de omhandlede stoffer den 7. december 2009, og eftersom ECHA ikke offentliggjorde den aftale, som blev indgået af Medlemsstatsudvalget, var sagsøgerne imidlertid ikke i stand til at angive den korrekte dato for Medlemsstatsudvalgets aftale i stævningen. Efter at sagsøgerne fik oplyst den korrekte dato på baggrund af ECHA's afvisningspåstand, forholdt de sig til denne påstand i deres bemærkninger.

- 34 Det fremgår således tilstrækkelig klart af stævningen, at sagens genstand er ECHA's retsakt, der i henhold til proceduren i artikel 59 i forordning nr. 1907/2006 identificerer acrylamid som et stof, der opfylder kriterierne i forordningens artikel 57, og hvis indhold blev fastlagt gennem den enstemmige aftale, som dets Medlemsstatsudvalg nåede frem til den 27. november 2009, og som skulle gennemføres ved at optage acrylamid på den kandidatliste, der blev offentliggjort på ECHA's hjemmeside, hvilket ifølge planerne skulle ske den 13. januar 2010, men som i sidste ende skete den 30. marts 2010. Ved at henvide til Medlemsstatsudvalgets enstemmige aftale fra 2009 og optagelsen af acrylamid på den offentliggjorte liste har sagsøgerne utvetydigt angivet sagens genstand.
- 35 Det første anbringende til støtte for formalitetsindsigelsen skal således forkastes.

Om formalitetsindsigelsen vedrørende karakteren af den anfægtede afgørelse

- 36 ECHA og intervenienterne har i det væsentlige gjort gældende, at i og med at sagsøgerne henviste til ECHA's Medlemsstatsudvalgs enstemmige aftale af 27. november 2009, anfægtede de en forberedende retsakt, der ikke havde til formål at skabe retsvirkninger over for tredjemand som omhandlet i artikel 263, stk. 1, andet punktum, TEUF. Ifølge ECHA er det den ajourførte offentliggørelse af kandidatlisten på ECHA's hjemmeside i henhold til artikel 59, stk. 10, i forordning nr. 1907/2006, som har potentielle retsvirkninger. Ifølge Kommissionen og Kongeriget Nederlandene består det sidste skridt i den i forordningens artikel 59 omhandlede procedure i den afgørelse, som direktøren for ECHA træffer om at optage et stof på kandidatlisten i henhold til artikel 59, stk. 8.

- 37 Sagsøgerne har heroverfor anført, at den anfægtede afgørelse er en foranstaltning, som definitivt fastlægger ECHA's stilling for så vidt angår identifikationen af acrylamid som et særligt problematisk stof og dets optagelse på kandidatlisten. Det fremgår af artikel 59, stk. 8, i forordning nr. 1907/2006, at det afgørende skridt i den procedure, som er omhandlet i denne artikel, er enstemmigheden om identifikationen. Den efterfølgende optagelse på kandidatlisten er en automatisk følge af afgørelsen om, at et stof identificeres som særlig problematisk. Offentliggørelsen og ajourføringen af kandidatlisten i henhold til forordningens artikel 59, stk. 10, skal ligeledes foretages automatisk, så snart der er truffet afgørelse om, at et stof skal optages.
- 38 I henhold til artikel 263, stk. 1, andet punktum, TEUF kan Domstolen prøve lovligheden af retsakter, der er vedtaget af Unionens organer, kontorer og agenturer, og som skal skabe retsvirkning over for tredjemand.
- 39 Ifølge fast retspraksis kan enhver bestemmelse, som er vedtaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, og som er bestemt til at afføde retsvirkninger, uanset dens art eller form, gøres til genstand for annullationssøgsmål (jf. i denne retning Domstolens dom af 31.3.1971, sag 22/70, Kommissionen mod Rådet, Sml. 1971, s. 41, org.ref.: Rec. s. 263, præmis 42, og af 24.11.2005, forenede sager C-138/03, C-324/03 og C-431/03, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 10043, præmis 32, samt Rettens kendelse af 14.7.2008, sag T-322/06, Espinosa Labella m.fl. mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).
- 40 Når det drejer sig om retsakter eller beslutninger, hvis tilblivelse omfatter flere stadier, navnlig sådanne, som afslutter en intern procedure, er det principielt kun foranstaltninger, som definitivt fastlægger den pågældende EU-institutions, -organs, -kontors og agenturs standpunkt som afslutning på denne procedure, der kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål. Det følger heraf, at foreløbige foranstaltninger eller foranstaltninger, der er af rent forberedende art, ikke kan være genstand for et annullationssøgsmål (Domstolens dom af 11.11.1981, sag 60/81, IBM mod Kommissionen, Sml. s. 2639, præmis 10, og Rettens dom af 19.1.2010, forenede sager T-355/04 og

T-446/04, Co-Frutta mod Kommissionen, Sml. II, s. 1, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).

- 41 I denne sag er det ikke nødvendigt for Retten at tage stilling til argumentet om, at den enstemmighed, der blev opnået i Medlemsstatsudvalget, udgør en forberedende retsakt, eftersom den anfægtede afgørelse ikke var bestemt til at afføde retsvirkninger over for tredjemand som omhandlet i den i præmis 39 nævnte retspraksis, på det tidspunkt, hvor formalitetsspørgsmålet skal afgøres, dvs. på tidspunktet for stævningens indlevering (jf. i denne retning Domstolens dom af 18.4.2002, forenede sager C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 og C-22/01, Spanien mod Rådet, Sml. I, s. 3439, præmis 23, og Rettens kendelse af 7.9.2010, sag T-539/08, Etimine og Etiproducts mod Kommissionen, Sml. II, s. 4017, præmis 76).
- 42 Den retsakt, hvorved et stof identificeres i henhold til proceduren i artikel 59 i forordning nr. 1907/2006, kan nemlig ganske vist bl.a. indebære en oplysningspligt i henhold til forordningens artikel 7, stk. 2, artikel 31, stk. 1, litra c), og artikel 31, stk. 3, litra b), samt artikel 33, stk. 1 og 2. Disse bestemmelser henviser til de stoffer, som er blevet identificeret i henhold til forordningens artikel 59, stk. 1, eller de stoffer, som er optaget på den liste, der oprettes i henhold til forordningens artikel 59, stk. 1. De angiver således de retlige forpligtelser, som følger af den retsakt, som proceduren i forordningens artikel 59 udmønter sig i.
- 43 Det skal imidlertid bemærkes, at proceduren i artikel 59 i forordning nr. 1907/2006, som består i identifikationen af de stoffer, som opfylder kriterierne i forordningens artikel 57 og i oprettelsen af en kandidatliste, er opdelt i flere led.

- 44 Efter at identifikationsproceduren er indledt, og efter at ECHA har gjort dossieret for et stof tilgængeligt for medlemsstaterne og på sin hjemmeside offentliggjort en meddelelse, hvori alle berørte parter opfordres til at fremsætte kommentarer (artikel 59, stk. 2-4, i forordning nr. 1907/2006), kan medlemsstaterne, ECHA og alle de berørte parter således kommentere identifikationen af stoffet i dossieret (forordningens artikel 59, stk. 4 og 5). Når der — som i den foreliggende sag — er fremsat kommentarer, forelægger ECHA dossieret for Medlemsstatsudvalget, og hvis der i Medlemsstatsudvalget opnås enstemmighed om identifikationen, optager ECHA stoffet på kandidatlisten (forordningens artikel 59, stk. 7 og 8). Endelig skal ECHA, så snart der er truffet afgørelse om at optage stoffet, offentliggøre og ajourføre kandidatlisten på sin hjemmeside (forordningens artikel 59, stk. 10).
- 45 I det foreliggende tilfælde blev stævningen indgivet efter, at der var truffet en enstemmig afgørelse i Medlemsstatsudvalget om identifikation af acrylamid som et særligt problematisk stof, og efter at direktøren havde besluttet at optage stoffet på kandidatlisten. Eftersom afgørelsen først skulle træde i kraft den 13. januar 2010, og optagelsen af acrylamid på kandidatlisten heller ikke var fastslået til at ske før denne dato, var dette stof imidlertid endnu ikke optaget på listen på tidspunktet for stævningsindlevering.
- 46 Selv om det er korrekt, at det fremgår af ordet »optage« i artikel 59, stk. 8, i forordning nr. 1907/2006, at det organ under ECHA, som er ansvarligt for optagelsen af et stof på kandidatlisten, ikke råder over nogen skønsbeføjelse vedrørende denne optagelse, idet optagelsen automatisk foretages efter afgørelsen i Medlemsstatsudvalget, forholder det sig ikke desto mindre således, at inden et stof optages på kandidatlisten i henhold til denne bestemmelse, er den retsakt, hvorved et stof identificeres som særligt problematisk i henhold til proceduren i forordningens artikel 59, ikke bestemt til at afføde retsvirkninger over for tredjemand som omhandlet i den ovenfor i præmis 39 nævnte retspraksis.

47 For det første henvises der i de oplysningsforpligtelser, som følger af en retsakt, der er vedtaget i henhold til proceduren i artikel 59 i forordning nr. 1907/2006, hvilke forpligtelser kan udledes af forordningens artikel 7, stk. 2, artikel 31, stk. 1, litra c), og artikel 31, stk. 3, litra b), samt artikel 33, stk. 1 og 2, dels til stoffer, der er identificeret i henhold til forordningens artikel 59, stk. 1, dels til stoffer, som er optaget på kandidatlisten. Det fremgår ikke af forordning nr. 1907/2006, at lovgiver havde til hensigt, at de personer, som er pålagt disse forpligtelser, opfylder dem i andre faser af den i forordningens artikel 59 omhandlede procedure. Det fremgår derimod af overskriften på forordningens artikel 59, »Identifikation af de stoffer, der er nævnt i [forordningens] artikel 57«, at det egentlige formål med den procedure, som foreskrives i denne artikel, er den endelige identificering af de stoffer, som opfylder kriterierne i forordningens artikel 57. Det fremgår af forordningens artikel 59, stk. 1, som henviser til artiklens stk. 2-10 for så vidt angår proceduren for identifikation, at optagelsen af et stof på kandidatlisten i henhold til artikel 59, stk. 8, udgør en integrerende del af denne procedure. Henvisningerne dels til de stoffer, som identificeres i henhold til forordningens artikel 59, stk. 1, dels til de stoffer, som er optaget på kandidatlisten, kan dermed ikke anses for at vedrøre forskellige faser i proceduren for identifikation, hvilket indebærer, at disse forpligtelser ikke kan foreligge, inden stoffet endeligt optages på kandidatlisten.

48 Det skal for det andet bemærkes, at når ECHA ikke modtager eller selv fremsætter kommentarer vedrørende et forslag til identifikation af et særligt problematisk stof, optager det stoffet på kandidatlisten (artikel 59, stk. 6, i forordning nr. 1907/2006). I et sådant tilfælde foreligger der ikke et trin i identifikationsproceduren i henhold til forordningens artikel 59, som i henhold til artiklens stk. 8 og 9 varetages af et af ECHA's særskilte organer, såsom Medlemsstatsudvalget, eller af en særskilt institution, såsom Kommissionen. Eftersom tidspunktet for, hvornår en retsakt, hvorved et stof identificeres som særligt problematisk i henhold til proceduren i forordningens artikel 59, er bestemt til at afføde retsvirkninger, ikke kan afhænge af, om en medlemsstat, ECHA eller en anden berørt part har fremsat kommentarer, er det således først, når et stof

er optaget på kandidatlisten, at denne retsakt vil kunne være bestemt til at afføde retsvirkninger.

49 Hvad angår den omstændighed, at ECHA i henhold til artikel 59, stk. 10, i forordning nr. 1907/2006 skal offentliggøre og ajourføre kandidatlisten på sin hjemmeside, så snart der er truffet afgørelse om at optage stoffet, skal det bemærkes, at de retlige forpligtelser, der følger af den retsakt, hvorved et stof identificeres som særligt problematisk i henhold til proceduren i forordningens artikel 59, først kan påhvile de berørte person fra offentliggørelsen af den kandidatliste, som omfatter dette stof, eftersom det er fra dette tidspunkt, at de pågældende personer ikke er i tvivl om deres retigheder og forpligtelser og kan handle derefter (jf. i denne retning Domstolens dom af 10.3.2009, sag C-345/06, Heinrich, Sml. I, s. 1659, præmis 44 og den deri nævnte retspraksis). Fristen for anlæggelse af et søgsmål i henhold til artikel 263, stk. 6, TEUF til prøvelse af en retsakt, hvorved et stof identificeres som særligt problematisk i henhold til proceduren i forordningens artikel 59, kan også først løbe fra offentliggørelsen af den kandidatliste, der omfatter dette stof.

50 Eftersom kandidatlisten udelukkende fremgår af ECHA's hjemmeside, sker optagelsen af et stof på denne liste samtidig med, at den ajourførte udgave heraf offentliggøres. Det er således først ved optagelsen på den kandidatliste, som offentliggøres på ECHA's hjemmeside, at den retsakt, hvorved et stof identificeres som særligt problematisk i henhold til proceduren i forordningens artikel 59, er bestemt til at afføde retsvirkninger.

51 Det følger heraf, at sagen må afvises, uden at det er nødvendigt at tage stilling til ECHA's øvrige formalitetsindsigelser.

Sagens omkostninger

- 52 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Desuden bærer medlemsstater og institutioner, der er indtrådt i en sag, deres egne omkostninger i henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4.
- 53 Da sagsøgerne har tabt sagen, bør det pålægges dem at bære deres egne omkostninger og betale ECHA's omkostninger i overensstemmelse med sidstnævntes påstand herom. Omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler betales af den anden sagsøger i overensstemmelse med ECHA's påstande. Kongeriget Nederlandene og Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RET TEN (Syvende Udvidede Afdeling):

- 1) **Sagen afvises.**

- 2) **Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) og SNF SAS bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA).**

- 3) **SNF betaler omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.**

- 4) **Kongeriget Nederlandene og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 21. september 2011.

E. Coulon
Justitssekretær

A. Dittrich
Afdelingsformand